

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 211/25
24.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Марка Јоцића, председника већа, Драгослава Милановића и Виолете Јовановић, чланова већа, са вишим саветником – записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против окривљених АА и др., због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ-а у вези члана 33 и 35 КЗ-а и др., решавајући по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног ББ, адвоката Ђорђа Марковића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Милице Марић Крстић и браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Понтрелија, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.269/19 од 01.11.2024.године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП-а, у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА, а у присуству браниоца окривљеног ББ, адвоката Ђорђа Марковића, браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Понтрели и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Ђорђа Николића, донео је дана 24.4.2025.године,

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ браниоца окривљеног ББ, адвоката Ђорђа Марковића, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.269/19 од 01.11.2024.године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног ББ због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ-а у вези члана 35 КЗ-а, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим применом цитираних законских прописа одредби чланова 4, 42, 45, 54, 56, 57 и 63 КЗ-а **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци у коју му урачунава време проведено у притвору од 18.3.2014.године до 31.3.2014.године, акоја се има извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује у ..., ул...., **уз примену електронског надзора**, осим у случајевима прописаним чланом 23 и 24 Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера, с тим да уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак изречене казне издржи у Заводу за извршење казне затвора, док се у осталом делу жалба браниоца окривљеног ББ, адвоката Ђорђа Марковића, као и жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва

у Београду, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Милице Марић Крстић и браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Понтрелија, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.269/19 од 01.11.2024.године окривљени АА, ВВ оглашени су кривим да су извршили кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ-а у вези члана 33 КЗ-а, док су окривљени ГГ и ББ оглашени кривим да су извршили кривично дело разбојништво помагањем из члана 206 став 1 КЗ-а у вези члана 35 КЗ-а, а окривљени АА и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 2 КЗ-а. Првостепени суд је претходно окривљеном АА за кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ-а у вези члана 33 КЗ-а, утврдио казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, док му је за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 2 КЗ-а, утврдио казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци и потом га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године у коју казну затвора му се урачунава време проведено у притвору од 18.03.2014.године до 31.03.2014.године, а која се има извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује у ..., ул...., уз примену електронског надзора, осим у случајевима прописаним чланом 23 и 24 Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера, а уколико окривљени једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак изречене казне издржава у Заводу за извршење казне затвора.

Првостепеном пресудом, према окривљеном АА, на основу одредбе из члана 87 КЗ-а у вези члана 348 став 6 КЗ-а изречена је мера безбедности одузимања предмета и то једног гасног пиштоља марке “Blow F9”, црне боје са оквиром за наведени пиштољ који је одузет (од окривљеног ГГ) по потврди о привремено одузетим предметима МУП-а РС, ДП, ПУ за Град Београд, ПС Земун, ПО Сурчин, Ку.бр.5485/14 од 19.03.2014.године.

Првостепеном пресудом окривљени АА је на основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП-а, ослобођен дужности да надокнади трошкове кривичног поступка, па исти падају на терет буџетских средстава суда.

Првостепеном пресудом окривљени ГГ је осуђен на казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.03.2014.године до 31.03.2014.године, а коју казну има извршити на тај начин што не сме напуштати просторије у којима станује у ..., ул...., уз примену електронског надзора, осим у случајевима прописаним чланом 23 и 24 Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера, с тим да уколико окривљени једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак изречене казне издржава у Заводу за извршење казне затвора.

Првостепеном пресудом окривљени ГГ је на основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП-а, ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка, па исти падају на терет буџетских средстава суда.

Првостепеном пресудом окривљени ВВ је осуђен на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.03.2014.године до 31.03.2014.године, коју казну има извршити на тај начин што не сме напуштати просторије у којима станује у ..., у ул....., уз примену електронског надзора, осим у случајевима прописаним чланом 23 и 24 Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера, с тим да уколико окривљени једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак изречене казне издржава у Заводу за извршење казне затвора.

Првостепеном пресудом окривљени ВВ је на основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП-а, ослобођен плаћања дужности трошкова кривичног поступка, па исти падају на терет буџетских средстава суда.

Првостепеном пресудом окривљени ББ је осуђен на казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 18.03.2014.године до 31.03.2014.године, а коју казну има извршити на тај начин што не сме напуштати просторије у којима станује у ..., ул....., уз примену електронског надзора, осим у случајевима прописаним чланом 23 и 24 Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера, с тим да уколико окривљени једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак изречене казне издржава у Заводу за извршење казне затвора.

Првостепеном пресудом окривљени ББ је на основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП-а, ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка, па исти падају на терет буџетских средстава суда.

Првостепеном пресудом у ставу II изреке, окривљени ГГ је на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП-а, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 2 КЗ-а.

Првостепеном пресудом је одлучено да у смислу одредбе члана 265 став 1 ЗКП-а, трошкови кривичног поступка, у овом делу, падну на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду због погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на

поновно одлучивање, или да побијану пресуду преиначи и окривљеног ГГ огласи кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 2 КЗ-а и све окривљене осуди на казне затвора у дужем временском трајању;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Ђорђе Марковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе. У жалби је бранилац ставио захтев да буде обавештен о седници већа;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Милица Марић Крстић, само због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеном изрекне казну затвора у трајању од 6 месеци, а коју окривљени има извршити у просторијама у којима станује;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Понтрели, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 348 став 4 у вези става 2 КЗ-а, или да побијану пресуду делимично укине и то у делу који се односи на кривично дело из члана 348 став 4 у вези става 2 КЗ-а. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа.

Одговоре на жалбу јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду суду су доставили:

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Ђорђе Николић, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду и побијану пресуду у односу на окривљеног ГГ, потврди. У одговору на жалбу бранилац је ставио предлог да буде обавештен о седници већа;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Понтрели, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду и побијану пресуду у односу на окривљеног АА потврди у односу на кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ-а у вези члана 33 КЗ-а. У одговору на жалбу бранилац је ставио захтев да буде обавештен о седници већа;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Ђорђе Марковић, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је писаним поднеском Ктж.бр.229/25 од 05.3.2025.године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и

побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ГГ огласи кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 2 КЗ-а и све окривљене осуди на казне затвора у дужем временском трајању, а да се жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Понтрели, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Милице Марић Крстић и браниоца окривљеног ББ, адвоката Ђорђа Марковића, одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 447 ЗКП-а, у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА, а у присуству његовог браниоца адвоката Марка Понтрели, браниоца окривљеног ББ, адвоката Ђорђа Марковића и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Ђорђа Николића, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбама, одговорима на жалбу и изјашњењем АЈТ-а у Београду, након што је првостепену пресуду у смислу одредбе из члана 451 став 1 ЗКП-а, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалба браниоца окривљеног ББ, адвоката Ђорђа Марковића је делимично основана, док су жалбе јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Понтрелија и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Милице Марић Крстић, неосноване.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ, адвоката Ђорђа Марковића оспорава се правилност и законитост побијане пресуде, тако што се указује да на страни окривљеног није постојала намера да изврши кривично дело, као ни намера да себи и другом прибави противправну имовинску корист. Током поступка није доказано да је окривљени имао било какву материјалну корист, нити је пак исту очекивао, с тим да је једини доказ против окривљеног његово признање пред тужилаштвом које је касније повукао, а које у супротности са осталим изведеним доказима тако да не може бити осуђен за кривично дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом.

По оцени Апелационог суда у Београду насупрот изнетим жалбеним наводима првостепена пресуда је јасна, разумљива и садржи разлоге о одлучним чињеницама на основу којих је неспорно утврђено како су окривљени извршили кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, које радње су предузели ради његовог извршења, као и одлучне чињенице које се односе на време и сам чињенични ток инкриминисаног догађаја. Осим тога, на основу датих разлога се види који докази потврђују одлучне чињенице извршења кривичног дела, како их је првостепени суд ценио, а што је у све у складу са садржином доказа на којима се заснива утврђено чињенично стање и дати разлози првостепеног суда.

Првостепени суд је приликом одлучивања ценио одбране окривљених, као и све писане доказе, па је окривљеног ББ огласио кривим да је извршио кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ помагањем у вези члана 35 КЗ, јер је током доказног поступка утврђено да је окривљени навео кривично дело извршио у време, на месту и на начин како је то ближе описано у изреци првостепене пресуде, с тим да

је приликом одлучивања имао у виду чињеницу да је окривљени ББ током поступка мењао одбрану, али је правилан закључак првостепеног суда, да је имајући у виду све прикупљене и неспорне доказе, доказано да је предузео радње описане у изреци побијане пресуде и то да је осталим окривљенима ставио на располагање средство за извршење кривичног дела – путнички аутомобил “Wolkswagen Golf 1” регистарских ознака Окривљени ББ је дана 20.03.2014. године дакле, непосредно по извршењу кривичног дела у својој одбрани навео да га је критичног дана позвао окривљени ГГ и рекао да дође код њега, да је тамо затекао и окривљене АА и ВВ који су били припити, да му су они рекли да иду у пљачку “Махи-а” у ... којом приликом је описао да је видео да имају два пиштоља за које је изјавио да је знао да су лажни и најлон чарапе, а што су све понели са собом. Окривљени ББ је потом накнадно дана 31.07.2014. године прецизно навео да је пиштоље и чарапе из собе изнео окривљени АА. Овакву одбрану окривљени ББ је током поступка негирао наводећи да му окривљени нису рекли да иду у пљачку, односно да му нису рекли шта ће урадити, да је за пљачку сазнао тек када су се вратили и да је свој први исказ када је признао извршење кривичног дела дао у моменту када је био уплашен, при чему су и друга тројица окривљених према правилном закључку првостепеног суда овакву измењену одбрану окривљеног ББ покушали да потврде својим исказима и остали окривљени, а што су учинили из разлога покушаја да погодују положају окривљеног ББ у овом кривичном поступку. Наиме, окривљени АА је у својој одбрани навео да су окривљеног ББ само питали да им да ауто јер иду да погледају нешто, док је окривљени ГГ навео да му нису рекли за шта им треба ауто, а које чињенице је у својој одбрани потврдио и окривљени ВВ наводећи да му нису рекли где иду и шта ће да ураде.

Међутим, оваквим наводима одбране окривљених првостепени суд није поклонио веру, правилно налазећи да је измењена окривљеног ББ, као и искази осталих саокривљених неискрена, у вези са чим је правилан закључак првостепеног суда да је окривљени ББ учествовао у радњи извршења кривичног дела помагањем тако што је свесно и вољно дао на располагање своје возило, којим су они затим отишли да изврше пљачку, а што првостепени суд утврђује на основу његовог исказа посебно дела у коме је навео да је знао да иду пљачку, али да то није схватио озбиљно и да је мислио да се зезају, а што све надаље, указује да је окривљени ББ знао да остали окривљени иду у пљачку и да ће исту извршити, поготово када се има у виду да је у свом првобитном исказу навео да је видео да је окривљени АА изнео из собе два пиштоља и најлон чарапе, а који су несумњиво окривљенима АА и ВВ послужили накнадно да се маскирају приликом уласка у продавницу где су извршили пљачку.

Из овога се, а супротно жалбеним наводима одбране, као неспорно закључује да је окр.ББ поступао са директним умишљајем, с обзиром да је знао да ће окр.АА и окр.ВВ употребом силе одузети туђе покретне ствари у намери прибављања противправне имовинске користи за себе.

Првостепени суд је свестраном и детаљном оценом свих доказа правилно и потпуно утврдио чињенично стање, и правилно применио кривични закон када је нашао да су се у радњама окривљеног ББ и ближе описаним у изреци првостепене пресуде стекла сва законска обележја кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1

КЗ помагањем у вези члана 35 КЗ, тако што је окривљени ББ ставио на располагање своје путничко возило осталим окривљенима, а ради извршења кривичног дела, као и у радњама окривљеног ГГ, док је окривљене АА и ВВ правилно огласио кривим да су у саизвршилаштву извршили кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, у бези чл. 33 КЗ, а све на начин како је то ближе и описано у изреци првостепене пресуде.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Понтрелија оспорава се правилност и законитост побијане пресуде у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 2 КЗ за које је првостепеном пресудом окривљени АА такође оглашен кривим, тако што се истиче да је првостепени суд током поступка пропустио да јасно прецизира који Закон о оружју и муницији је применио, а јасно одређење који се ЗООМ има применити одређује које чињенице је потребно утврдити. Насупрот томе првостепени суд делимично наводи делове тренутно важећег ЗООМ и делове важећег ЗООМ у тренутку извршења кривичног дела, па стога остаје нејасно који је ЗООМ примењен. По ставу одбране у конкретном случају се могло радити о прекршају из чл. 35 став 1. тачка 2. ЗООМ, а не о кривичном делу, те се сходно наведеном и предлаже као у жалби.

Првостепени суд је што се тиче кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 2 КЗ, које је оптужним актом стављено на терет окривљенима АА и ГГ, у том делу пошао од чињенице да је окривљени АА признао да је критичног дана и то приликом извршења кривичног дела разбојништво са собом носио пиштољ марке “Blow” модел F92 калибра 9мм, а што произилази и из других доказа који су изведени током поступка, односно исказа оштећених које су описале да је један од извршилаца за кога је несумњиво утврђено да се ради о окривљеном АА приликом извршења кривичног дела имао пиштољ, а што је у сагласности и са другим доказима, пре свега са записником ДНК вештачења од 06.05.2014. године из кога произилази да се сви елементи ДНК профила окривљеног АА садрже у мешаном ДНК профилу најмање три особе добијеног ДНК анализом спорног биолошког трага изузетог са пиштоља “Blow F92”, тако да је првостепени суд овакво признање окривљеног АА прихватио правилно налазећи да је јасно, прецизно и у сагласности са осталим изведеним доказима, при чему је за утврђено чињенично стање у образложењу побијане пресуде дао довољно јасне и аргументоване разлоге, те на тако правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон када је нашао да су се у радњама окривљеног АА ближе описаним у изреци првостепене пресуде стекла сва законска обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 2 КЗ.

Осим наведеног првостепени суд је на страни 23 образложења побијане пресуде дао детаљне разлоге због којих је одбио предлог браниоца окривљеног ГГ, адвоката Ђорђа Николића и браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Понтрелија да се одреди допунско вештачење пиштоља марке “Blow” модел F92, калибра 9мм, правилно налазећи да би одређивање новог вештачења водило нецелисходном пролонгирању овог кривичног поступка, с тим да је првостепени суд приликом доношења првостепене пресуде имао у виду чињеницу да је мењан Кривични законик, између

осталог и у делу који се тиче одредбе члана 348 КЗ, па је с обзиром на наведено утврдио да се у конкретном случају има применити закон који је важио у време извршења кривичног дела ("Службени гласник РС" број 121/12), јер је исти најповољнији по окривљеног, при чему ни измене Закона о оружју и муницији ("Службени гласник РС" број 20/2015) које су уследиле након извршења кривичног дела не утичу на другачију одлуку суда. Ово из разлога што је првостепени суд на основу балистичког вештачења од 28.08.2014. године неспорно утврдио да пиштољ марке "Blow" модел F92 може да функционише као посебно оружје (члан 2 став 2 тачка 5 ЗООМ), или као гасно оружје (члан 2 став 2 тачка 3 ЗООМ), при чему је сведок ДД на главном претресу изричито навео да се према сада важећем ЗООМ предметни пиштољ може сврстати у "Б" категорију и представља конвертибилно оружје термин који је унет у закон изменом из 2015. године, а према члану 3 став 1 ЗООМ прописано је да се конвертибилним оружјем у смислу тог закона сматрају гасно, стартно и сигнално оружје, а што указује да је ношење оваквог гасног оружја санкционисано одредбом члана 348 став 4 у вези става 2 КЗ који је важио у време извршења кривичног дела, тако да се у конкретном случају не може радити о посебном оружју у складу са важећим ЗООМ у тренутку извршења кривичног дела, нити се окривљени могао казнити за прекршај из чл.35. став 1 тачка 2. ЗООМ, на шта се указује жалбом браниоца окривљеног АА.

Апелациони суд у Београду је ценио жалбене наводе јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду, којима се првостепена пресуда побија због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да није било основа да се окривљенима ублажи казна испод законом прописаног минимума, у смислу одредбе члана 56 и 57 КЗ, јер је то противно сврси кажњавања, при чему се овако малим казнама, које окривљени имају извршити у кућним условима, неће постићи сврха ни специјалне, а ни генералне превенције, нити је праведна и сразмерна учињеном кривичном делу.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ, адвоката Ђорђа Марковића првостепена пресуда се побија и због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је окривљени ББ престрого кажњен иако је његова улога у овом кривичном делу занемарива, ово са разлога што је његов аутомобил послужио осталим окривљенима само да се превезу, а не да он изврши кривично дело, те да је спорно да ли се његово возило уопште може сматрати средставом извршења имајући у виду чињеницу да он нема никакву директну везу са кривичном делом, па је стога окривљеног требало блаже казнити.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног ВВ, адвоката Милице Марић Крстић такође се оспорава правилност и законитост побијане пресуде у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је иста превисоко одмерена, да је окривљени млад човек, да раније није осуђиван, нити кажњаван, да против њега није вођен било какав кривични поступак, да је све наведе чињенице првостепени суд морао да цени приликом одлучивања, као и признање окривљеног и његово кајање, а што би допринело изрицању блаже кривичне санкције.

Апелациони суд у Београду је побијану пресуду, испитао у смислу одредбе члана 451 став 2 ЗКП, у делу одлуке о кривичној санкцији, по службеној дужности, по

жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Понрели, будући да се жалбеним наводима браниоца првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона.

Апелациони суд у Београду је, испитујући правилност и законитост побијане одлуке у делу одлуке о кривичној санкцији, нашао да је жалба браниоца окривљеног ББ у овом делу основана, док су жалбе јавног тужиоца и браниоца окривљеног ВВ неосноване.

По оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима ценио све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да висина кривичне санкције буде правилно одмерена, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио чињеницу да није осуђиван пре извршења кривичног дела, док је његову осуђиваност након извршења кривичног дела правилно ценио као његов живот и држање након извршеног кривичног дела, да је у целости признао извршење кривичног дела, да се коректно држао током поступка, да је изразио кајање, да је отац једног малолетног детета, да је у време извршења кривичног дела имао 19 година, као и да је од извршења кривичног дела протекло више од 10 година, док отежавајућих околности на страни окривљеног није било, па је, ценећи све олакшавајуће, а у одсуству отежавајућих околности, применом чл. 56. и 57 КЗ правилно нашао да побројаним олакшавајућим околностима треба дати карактер нарочито олакшавајућих околности и окривљеном ублажио казну испод законом прописаног минимума, па му је тако претходно за кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 10 месеци, док му је за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 2 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 8 месеци, потом га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 године, коју окривљени има извршити у просторијама у којима станује, на адреси у ..., улица ..., уз примену електронског надзора, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, а све на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде.

Првостепени суд је на страни окривљеног ВВ, од олакшавајућих околности ценио чињеницу да није осуђиван ни пре ни после извршења овог кривичног дела, да је у потпуности признао извршење кривичног дела, да се коректно држао током поступка, да је изразио кајање због извршења кривичног дела, да је у време извршења кривичног дела имао 20 година, док отежавајућих околности на страни окривљеног није било, па је, ценећи све претходно наведене олакшавајуће околности, као и чињеницу да је од извршења кривичног дела протекло више од 10 година, нашао да побројаним олакшавајућим околностима треба дати карактер нарочито олакшавајућих околности, па је окривљеном у смислу одредбе члана 56 и 57 КЗ, ублажио казну испод законом прописаног минимума, па је окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 10 месеци, а коју казну окривљени има извршити у просторијама у којима станује у ..., улица ..., уз примену електронског надзора, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, као у изреци побијане пресуде, правилно налазећи да ће се овако ублаженом казном у потпуности остварити сврха кажњавања.

Надаље, што се тиче окривљеног ББ, првостепени суд је ценио све околности у смислу одредбе члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да није осуђиван ни пре ни после извршења кривичног дела за које је оглашен кривим у овој кривичноправној ствари, да се коректно држао током поступка, да је отац једног малолетног детета, те чињеницу да је кривично дело извршио у моменту када је био веома млад, док отежавајућих околности на страни окривљеног није било. По оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно ценио како ранији живот окривљеног, тако и његове личне прилике, посебно да је од извршења кривичног дела протекао период од више од 10 година, те је правилно окривљеном, у смислу одредбе члана 56 и 57 КЗ, ублажио казну испод законом прописаног минимума, с тим да, по оцени Апелационог суда у Београду, висину исте није правилно одмерио, па је стога овај суд делимично усвојио жалбене наводе његовог браниоца адвоката Ђорђа Марковића и првостепену пресуду преиначио у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеног ББ осудио на казну затвора у трајању од 6 месеци, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору као у изреци ове пресуде, коју казну окривљени има извршити у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, на адреси ..., улица ..., уз сва упозорења која су детаљно наведена у изреци ове пресуде.

Апелациони суд у Београду је побијану пресуду испитао у делу одлуке о кривичној санкцији и у односу на окривљеног ГГ за кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 35 КЗ, па налази да је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да није осуђиван ни пре ни после извршења кривичног дела за које је оглашен кривим у овој кривичноправној ствари, да је у целости признао извршење кривичног дела, да се коректно држао током поступка, да је изразио кајање због извршења кривичног дела, да је у време извршења кривичног дела био млада особа, да је протекао временски период више од 10 година од извршења кривичног дела, а такође је ценио његов ранији живот, и личне прилике, док отежавајућих околности на страни окривљеног није било, па је правилно побројаним олакшавајућим околностима, у смислу одредбе члана 56 и 57 КЗ, дао карактер нарочито олакшавајућих околности и окривљеном ублажио казну испод законом прописаног минимума и осудио га на казну затвора у трајању од 7 месеци, коју казну окривљени има извршити у просторијама у којима станује у ..., улица ..., уз примену електронског надзора, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору.

Апелациони суд налази да ће се овако одмереним казнама затвора, те начином извршења у кућним условима у односу на све окривљене довољно утицати да убудуће не врше оваква и слична кривична дела и да ће се истима постићи како општа сврха изрицања кривичних санкција, тако и сврха кажњавања у смислу одредбе члана 4 став 2 КЗ и члана 42 КЗ, док се супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду, којима се предлаже строжије кажњавање окривљених, као и жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ којима се предлаже блаже кажњавање, оцењују као неосновани.

Апелациони суд у Београду је побијану пресуду испитао и у ослобађајућем делу у односу на окривљеног ГГ, у ком делу је ослобођен од оптужбе да је извршио

кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 2 КЗ, по жалби јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду, тако што се истиче да је погрешан закључак првостепеног суда да окривљеног треба за наведено кривично дело ослободити од оптужбе.

По оцени Апелационог суда у Београду, насупрот изнетим жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду, правилан је закључак првостепеног суда када је окривљеног ГГ, у смислу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП, услед недостатка доказа, ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 2 КЗ, о чему је у образложењу побијане пресуде, на страни 22 и 23, дао детаљне, јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд. Наиме, првостепени суд је приликом одлучивања имао у виду чињеницу да је окривљеном ГГ стављено на терет да је пиштољ марке “Blow”, модел F92, калибра 9 мм, имао код себе приликом извршења кривичног дела, односно да га је критичног дана носио са собом, међутим, првостепени суд је правилно ценио наводе одбране окривљеног ГГ, који је током поступка негирао извршење кривичног дела, наводећи да је он знао да његов брат има гасни пиштољ и да га је његов брат понео у продавницу када су кренули у пљачку, али да он са тим пиштољем никада није имао контакт, осим што га је узео у руке како би га предао полицији. Сагласно томе, окривљени АА је навео да његов брат није имао контакт са пиштољем од куће до продавнице и назад, при чему ни окривљени ВВ, а ни окривљени ББ нису указали да је окривљени ГГ тог дана имао било какав контакт са предметним пиштољем, нити је пак на то указао било који сведок који је испитан током поступка. У вези са изнетим, првостепени суд је посебно ценио чињеницу да из записника о ДНК вештачењу произилази да су елементи ДНК профила окривљеног ГГ садржани у мешаном ДНК профилу најмање 3 особе добијеног ДНК анализом спорног биолошког трага изузетог са пиштоља “Blow F92”, али ова чињеница, сама по себи, у одсуству других доказа, не може бити довољан доказ да је окривљени наведени пиштољ критичног дана и носио, како му је то стављено на терет. У прилог оваквом закључку првостепеног суда стоји чињеница да је на самој потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за Град Београд, ПС Земун, ПО Сурчин од 19.03.2014. године, сагласно одбрани окривљеног ГГ наведено да је пиштољ од њега одузет, па је у том смислу поклонио веру његовом исказу да је он лично предао пиштољ полицији, чиме је према правилном закључку првостепеног суда, несумњиво са пиштољем остварио контакт, те самим тим и оставио биолошки траг на истом. Првостепени суд је имајући у виду изнето правилно из описа радњи извршења кривичног дела изоставио наводе оптужнице у делу у којем је наведено да је окривљени ГГ заједно са окривљеним АА носио гасно оружје чије држање није дозвољено грађанима – гасни пиштољ “Blow”, модел “F92”, калибра 9 мм, као и да је исти претходно дао окривљеном АА, правилно налазећи да током поступка није неспорно доказано да је окривљени ГГ на напред наведени начин имао пиштољ у рукама, осим у моменту када је исти предао полицији, а како је то првостепени суд детаљно и образложио, па је стога окривљеног, услед недостатка доказа, правилном применом одредбе члана 423 став 2 ЗКП, ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 348 став 4 у вези става 2 КЗ, док се супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду оцењују као неосновани и истима се не доводи у питање правилност и законитост побијане одлуке у ослобађајућем делу.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде, на основу одредби члана 459 и 457 ЗКП.

Виши саветник-записничар
Тања Славковић,с.р.

Председник већа-судија
Марко Јоцић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић